

بررسی افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود نیتروژن و تلکیح بذر با باکتری در سیستم‌های کشاورزی پایدار در سویا (*Glycine max L.*)

Maximizing of crop yield with the best revenue of using nitrogen fertilizer and inoculation of seed with bacteria in sustainable agricultural systems in soybean (*Glycine max L.*)

محمد رضا دادنیا^۱ و ناصر خدابنده^۲

چکیده

این بررسی به منظور تعیین بهترین زمان مصرف کود ازت و انтрат متقابل کود-باکتری برای تولید علوفه و دانه بر روی رقم ویلیامز، سویا صورت گرفت. طرح آماری به کار رفته در این تحقیق کرت های خرد شده (Split Plot Design) در قالب بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار بود. در این تحقیق عامل A به عنوان تیمار کودی در پنج سطح و عامل B به عنوان تیمار باکتری بود که در دو سطح در نظر گرفته شد. در این پژوهش صفاتی از جمله عملکرد بذر، عملکرد غلاف، شاخص سطح برگ، وزن صدادنه، و شاخص برداشت ناندازه گیری ده نمونه تصادفی از هر گرت یادداشت شدند. نتایج حاصله از آزمایش نشان دادند که تلکیح بذر با باکتری *Rhizobium japonicum* باعث افزایش رشد گیاه می شود به طوری که اختلاف معنی داری بین رشد تیمارهایی که با باکتری تلکیح شده بودند و تیمارهایی که بذر آنها با باکتری تلکیح نشده بود مشاهده شد. سپس با استفاده از تجزیه واریانس بهترین تیمار برای تولید علوفه و تولید بذر تشخیص داده شد. نتایج آزمایش نشان دادند که اختلاف معنی داری بین تیمارهای کودی از نظر تولید بذر و تولید علوفه وجود دارد، به طوری که میزان تولید علوفه در تیمار کودی دو و میزان تولید بذر در تیمار کودی نسبت به بقیه تیمارها بالاتر است.

واژه‌های کلیدی: سویا، ریزوبیوم، کشاورزی پایدار، تجزیه و تحلیل رشد.

تأثیر بر محیط تأکید می شود (Hildebrand, 1990). پس با توجه به مفاهیم بالا می توان به این نتیجه رسید که ترکیبی از ارقام اصلاح شده گیاهان زراعی و ابداع تکنولوژیکی به افزایش تولید تداوم می بخشند ولی حداقل عملکرد به محدودیت های ناشی از شرایط بیولوژیک نزدیک می شود (Evans, 1980). این بدان معنی است که تولید گیاهان زراعی در آینده با سرعت کمتری افزایش خواهد یافت.

مقدمه

عملکرد دانه در حبوبات از چهار جزء تشکیل می یابد، تعداد گیاه در واحد سطح، تعداد غلاف در هر گیاه یا در هر مترمربع، تعداد بذر در غلاف، وزن بذر یا وزن هزار دانه (Miller, 1973). یکی از پارامترهای مهم که امروزه در کشاورزی نوین حائز اهمیت می باشد کشاورزی پایدار است. در کشاورزی پایدار بر ثبات عملکرد در طولانی مدت با حداقل

گرم در متر مربع افزایش داد. همچنین تلقیح بذر با باکتری، تثیت ازت و تجمع آنرا در گیاه افزایش داد.

آنکنیز (۱۳۷۳)، نیز با مطالعه بررسی رقم ویلیامز سویا دریافت که کوداژت را باید به صورت سرک و در مناسب ترین زمان در اختیار گیاه قرار داد به طوری که حداقل میزان نیاز گیاه به کود سرک بالافاصله بعد از گلدهی و در زمان دانه بندی باشد. هدف از اجرای این تحقیق تعیین بهترین زمان مصرف کود و اثر تلقیح بذر با باکتری بر روی سلکرک سویا است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج در سال ۱۳۷۶ اجرا شد. برای اجرای این تحقیق پنج تیمار کودی (عامل اصلی) و دو تیمار باکتری (عامل فرعی) در سه تکرار به صورت طرح کرت‌های خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی اجرا شد. برای هر تیمار کودی یک کرت ۱۸ متر مربعی در نظر گرفته شد به طوری که هر کرت اصلی به دو کرت فرعی تقسیم گردید و فاصله هر کرت فرعی از همدیگر حدوداً یک متر بود. در هر متر طول سی بذر کاشته شد به با توجه به طول هر خط (۱۸ متر) تعداد بوته در هر خط حدوداً ۵۴۰ عدد بود. لازم به ذکر است که در این طرح از کود اوره و باکتری *Rhizobium japonicum* استفاده شد. چون ۵۰ تا ۸۴ درصد کل ازت مورد نیاز سویا از طریق فعالیت باکتری‌های تثیت‌کننده ازت به دست می‌آید لذا مقدار مصرف کود نیتروژن ۱۸ تا ۲۰ کیلوگرم ازت خالص در هکتار در نظر گرفته شد. بنابراین میزان کود نیتروژن مصرف شده با توجه به مساحت زمین مورد نظر (963 m^2) و همچنین نیاز سویا در مراحل مختلف رشد بر اساس تقسیم بندی فهر که شامل مراحل رشد رویشی Vegetative Growth (V) که شامل مراحل جوانه زنی (V₁)، ظهور تمامی گره‌ها (V₄) با مرحله بعد از تک دوم و مراحل رشد زایشی Reproductive Growth (R) که شامل مرحله گل دهنی کامل (R₂، مرحله خمیری شدن دانه (R₇)) می‌باشد. در تحقیق مورد نظر مجموعاً ۵۳ گرم برای هر خط بوده که با توجه به مراحل کودی ۱ تا ۴ به شرح زیر به هر خط

در مقایسه با غلات سه عامل باعث کاهش عملکرد در جبویات می‌شود: تنفس نوری، تثیت نیتروژن، و روابط انرژی فتوسنتری (Hymowitz, 1987). اهمیت تثیت همزیستی ازت میان سویا و باکتری، تشکیل گره مربوط به آن یعنی باکتری *Rhizobium japonicum* در سال‌های اخیر توسط افراد زیادی از محققان که جنبه‌های مختلف این ارتباط را بررسی می‌کنند شناخته شده است. واسیلاز و فوهرمن (Vasillaz and Foherman, 1993) در آزمایش مزرعه‌ای خود بر روی اثر سم تولید شده از باکتری‌های گروه ریزوپیوم ژاپونیکوم به این نتیجه رسیدند که بعضی از ترازهای باکتری میزان سمی که تولید می‌کنند بر روی فعالیت گیاه اثر دارد و علاوه بر کاهش محصول دانه، تعداد غلاف و رشد رویشی را کاهش می‌دهد.

ویرسما و اورف (Wiersma and Orf, 1992) در تحقیق خود بر روی وضعیت گره بندی و رویش سویایی زودرس بر اثر تلقیح باگونه‌های ریزوپیوم ژاپونیکوم به این نتیجه رسیدند که افزایش معنی داری در واکنش به تلقیح برای عملکرد دانه، وزن ۱۶۸ دانه و تجمع ازت صورت می‌گیرد. کود نیتروژن به میزان ۱۶۸ کیلوگرم در هکتار نسبت به تلقیح، وزن دانه و تجمع ازت در دانه را بیشتر افزایش داد.

نتایج مطالعاتی که بر روی تثیت ازت در خلال رشد رویشی و زایشی در سویای آبیاری شده انجام شد بدین شرح بود که در دوره رشد اولیه، میزان ازت گیاه بر اثر تثیت ازت بالارفت و افزایش ۲۶ تا ۴۲ درصدی در ۵۸ روز و ۴۹ تا ۵۷ درصدی در ۷۱ روز داشت. رشد و تجمع ازت در ساقه‌ها و برگ‌ها در حدود ۱۰۸ روز متوقف شد، همچنین رشد و تجمع ازت دانه‌ها از ۱۰۰ تا ۱۴۲ روزگی ادامه داشت. در خلال مرحله رشد خیلی سریع دانه (۱۰۰ تا ۱۲۵ روزگی)، ۷۵ تا ۸۵ درصد ازت دانه برای تثیت ازت افزایش یافت (Bergeson, 1992). تلقیح پوششی بذر سویا با باکتری *Rhizobium japonicum* بر روی گره بندی و تثیت ازت و افزایش عملکرد مؤثر است (Lombardo, 1991). در این آزمایش تلقیح پوششی بذر با باکتری در خاک انجام شد. اضافه کردن تلقیح پوششی در هنگام کاشت عملکرد دانه را ۵۰٪

اضافه شد.

نتایج و بحث

نتایج حاصله از تجزیه واریانس نشان می دهد که عملکرد بذر به شدت تحت تأثیر تیمارهای کود و باکتری قرار می گیرد، به طوری که بین تیمارهای مختلف کودی در سطح ۱٪ خطأ، اختلاف بسیار معنی داری وجود دارد (جدول ۱) و بالاترین عملکرد بذر و عملکرد غلاف در هفت گروه، وزن صد دانه در هده گروه، وزن خشک بوته با غلاف (عملکرد بیولوژیک) در هشت گروه قرار می گیرند (جدول ۲). بالاترین عملکرد بذر (۱۷۷۹ kg) در تیمار کودی $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود بعد از تنک دوم (۵/۲۶ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم بعد از تنک دوم).

۳- $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود مرحله گلدهی (۵/۲۶ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم در زمان گلدهی).

۴- $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود بعد از مرحله گلدهی و خمیری شدن دانه (۵/۵ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم بعد از گلدهی و خمیری شدن دانه).

۵- شاهد یا بودن کود ازت.

و تیمارهای باکتری عبارت بودند از: ۱- شرایط عدم تلقيع بذر با ريزوبيوم ۲- شرایط تلقيع بذر با ريزوبيوم آخرین ردیف از هر کرت فرعی و نیم متر از ابتدای آن برای صفات مورد مطالعه به طور تصادفی در داخل محدوده باقی مانده در نظر گرفته شد. در طی فصل رشد هر ۱۵ روز یکبار ۱۷ صفت: سرعت رشد گیاه ($g/m^2/day$)، شاخص سطح برگ (با استفاده از دستگاه Leaf area meter و بر حسب cm^2) سرعت جذب خالص، سرعت رشد نسبی ($g/g/day$)، نسبت سطح برگ (g/m^2) سطح ویژه برگ، دوام عملکرد، دوام سطح برگ براساس شاخص سطح برگ، وزن خشک کل، وزن خشک برگ کل، وزن خشک بوته با غلاف (عملکرد بیولوژیکی)، وزن خشک بوته بدون غلاف، تعداد غلاف در متر مربع، عملکرد بذر، عملکرد غلاف، وزن صد دانه و شاخص برداشت با اندازه گیری ۱۰ نمونه و در پنج نوبت اندازه گیری شدند. اجزای عملکرد شامل تعداد غلاف در هر بوته، تعداد دانه در هر غلاف و وزن هزار دانه در هر نمونه تعیین گردید. برای به دست آوردن وزن خشک نمونه ها در آون تهويه دار به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد. محاسبات آماری از جمله جدول تجزیه واریانس و تعیین صفات همبستگی توسط نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و ميانگين ها با آزمون چند دامنه اي دان肯 مقایسه شدند.

منحنی های مندرج در نمودار ۳، شاخص سطح برگ را در تیمارهای کودی مختلف نشان می دهد به طوری که حد اکثر LAI در تیمار کودی $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود در بعد از تنک دوم (۲) در شرایط تلقيع بذر با ريزوبيوم مشاهده می شود. میزان LAI حد اکثر در سویا در ۱۱ هفته پس از کاشت در شرایط مطلوب، ۵ بود. کاهش سطح برگ، ييشر حاصل کاهش تعداد برگ است تا کاهش اندازه هر برگ (Glass, 1994). به نظر می رسد این گونه اثر کود مربوط به اثر بيشتر آن در تشکيل آغازی برگ ها نسبت به اثر آن بر رشد برگ هاست (Wood, 1992) بدین ترتيب می توان گفت که رابطه مشتبی بين وزن خشک کل اندام های هوائي گیاه و عملکرد دانه وجود دارد، بنابراین وجود حد اکثر تولید ماده خشک کل لزوماً رابطه مستقیمي با ييشرین عملکرد دانه ندارد. زيرا مسیر تشکيل عملکرد بیولوژیکی (ماده خشک کل) و عملکرد اقتصادي (ماده خشک دانه) متفاوت است (Walter, 1990).

بالاترین عملکرد غلاف در تیمار کودی $\frac{1}{2}$ کود هنگام

تیمارهای کودی عبارت بودند از:

۱- تمام کود هنگام کاشت (۵/۲۶ گرم).

۲- $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود بعد از تنک دوم (۵/۲۶ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم بعد از تنک دوم).

۳- $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود مرحله گلدهی (۵/۲۶ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم در زمان گلدهی).

۴- $\frac{1}{2}$ کود هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود بعد از مرحله گلدهی و خمیری شدن دانه (۵/۵ گرم در زمان کاشت، ۵/۵ گرم بعد از گلدهی و خمیری شدن دانه).

۵- شاهد یا بودن کود ازت.

و تیمارهای باکتری عبارت بودند از: ۱- شرایط عدم

تلقيع بذر با ريزوبيوم ۲- شرایط تلقيع بذر با ريزوبيوم

آخرین ردیف از هر کرت فرعی و نیم متر از ابتدای آن برای صفات مورد مطالعه به طور تصادفی در داخل محدوده باقی مانده در نظر گرفته شد. در طی فصل رشد هر ۱۵ روز یکبار ۱۷ صفت: سرعت رشد گیاه ($g/m^2/day$)، شاخص سطح برگ (با استفاده از دستگاه Leaf area meter و بر حسب cm^2) سرعت جذب خالص، سرعت رشد نسبی ($g/g/day$)، نسبت سطح برگ (g/m^2) سطح ویژه برگ، دوام عملکرد، دوام سطح برگ براساس شاخص سطح برگ، وزن خشک کل، وزن خشک برگ کل، وزن خشک بوته با غلاف (عملکرد بیولوژیکی)، وزن خشک بوته بدون غلاف، تعداد غلاف در متر مربع، عملکرد بذر، عملکرد غلاف، وزن صد دانه و شاخص برداشت با اندازه گیری ۱۰ نمونه و در پنج نوبت اندازه گیری شدند. اجزای عملکرد شامل تعداد غلاف در هر بوته، تعداد دانه در هر غلاف و وزن هزار دانه در هر نمونه تعیین گردید. برای به دست آوردن وزن خشک نمونه ها در آون تهويه دار به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد. محاسبات آماری از جمله جدول تجزیه واریانس و تعیین صفات همبستگی توسط نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و ميانگين ها با آزمون چند دامنه اي دان肯 مقایسه شدند.

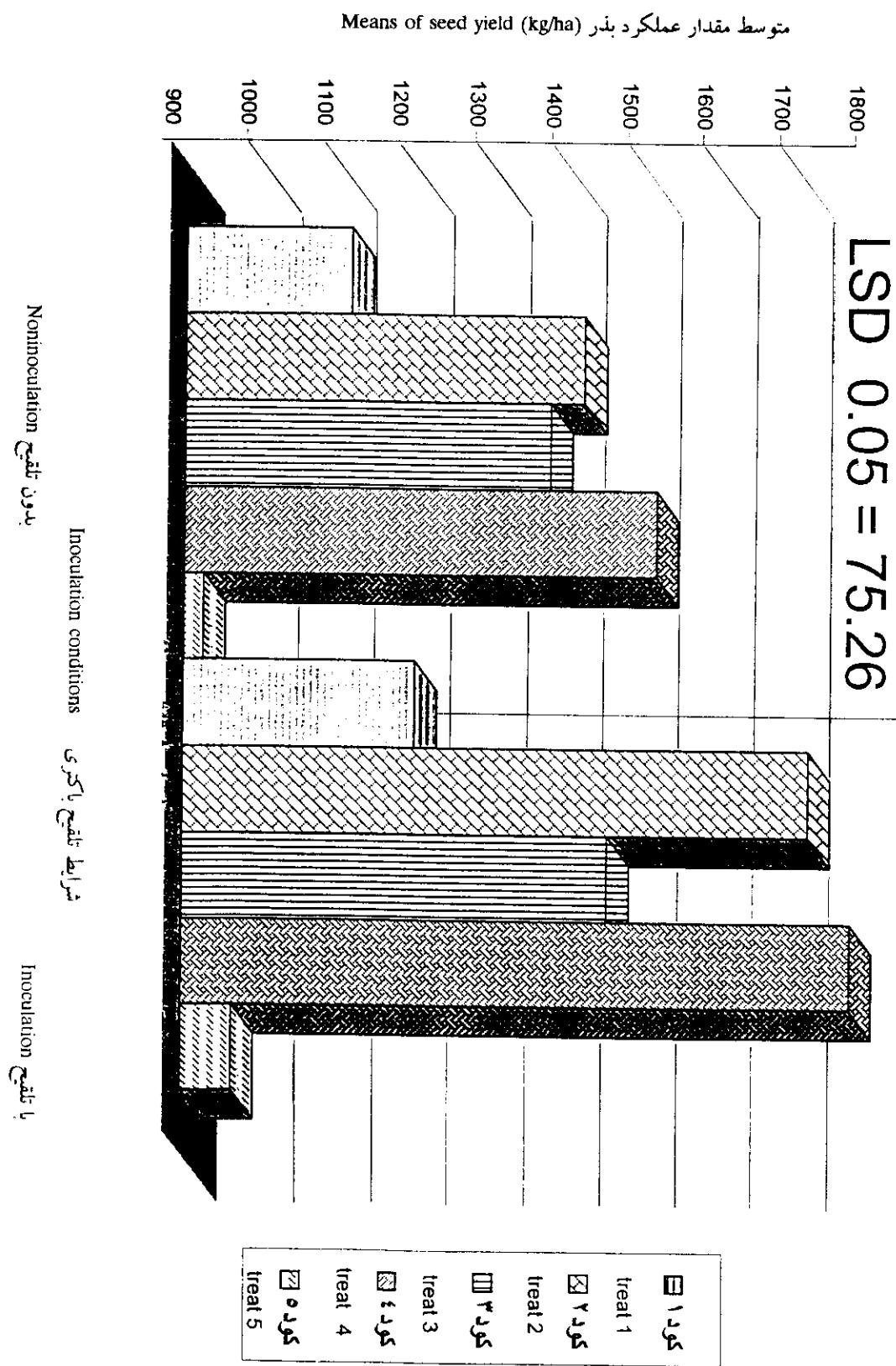
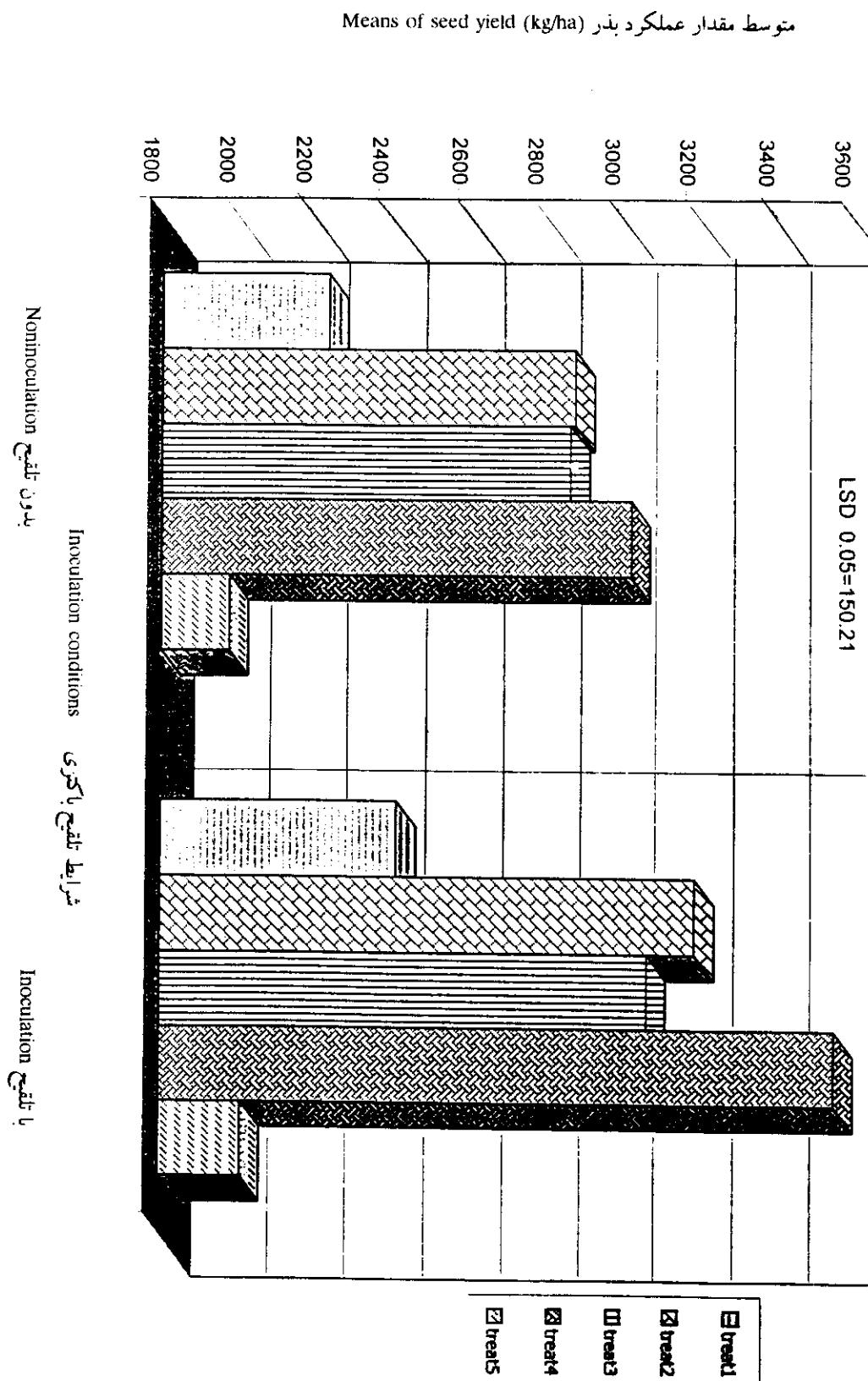

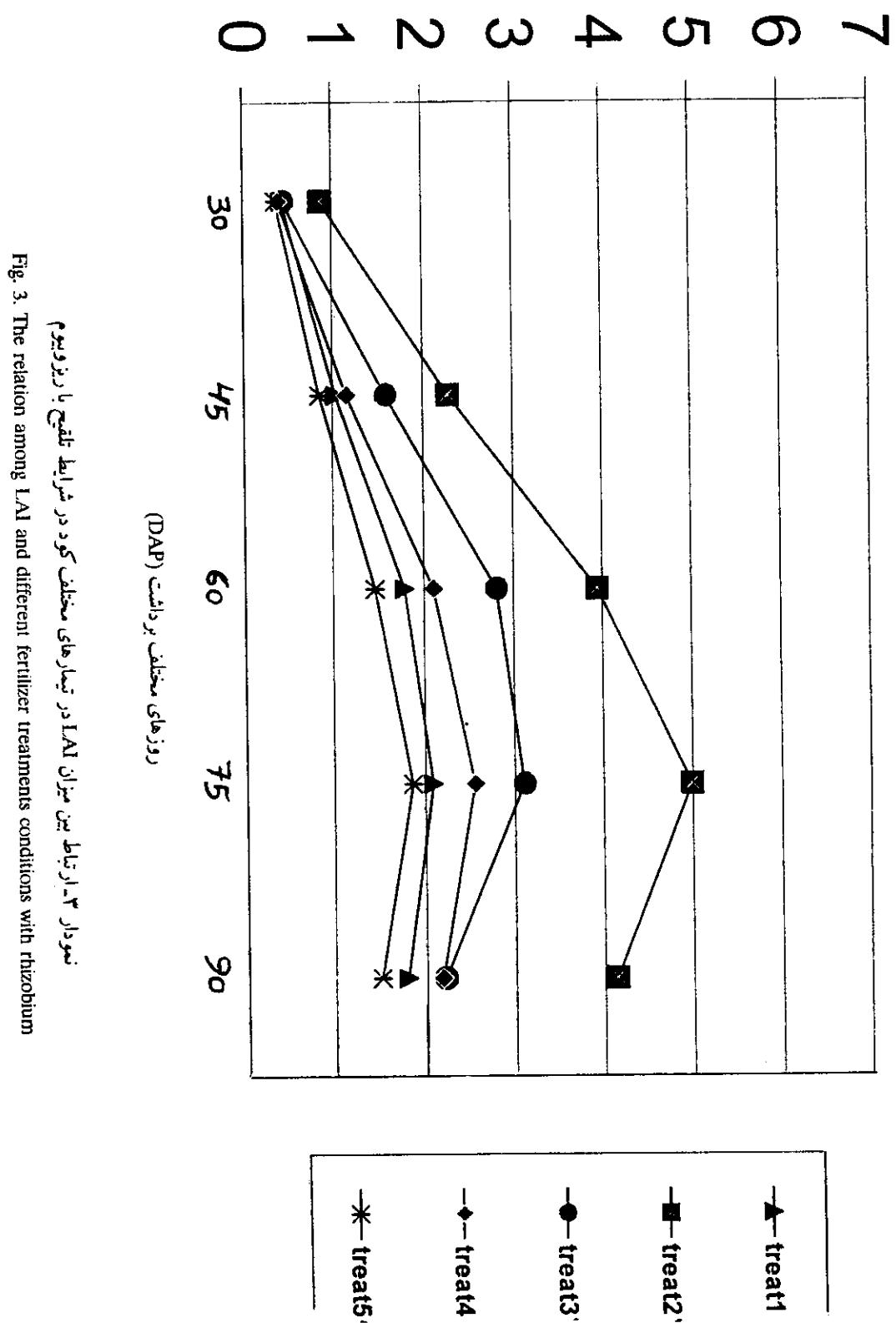
Fig. 1. The relation among seed yield and different fertilizer treatments with and without inoculation with rhizobium

نحوهار ۲- ارتباط بین عملکرد گلافت در نیمارهای مختلف کود و تلقیح و عدم تلقیح با رزرویدم

Fig. 2. The relation among pod yield and different fertilizer treatments with and without inoculation with rhizobium

متوسط میزان شاخص برگ Means of LAI

جدول ۱- تجزیه واریانس عملکرد بذر، عملکرد غلاف، وزن صد دانه و عملکرد بیولوژیک

Table 1. Analysis of variance for seed yield, pod yield, 100 seed weight and biological yield

S.O.V.	مانع تغیرات	درجه آزادی	عملکرد بذر	عملکرد غلاف	عملکرد صد دانه	وزن صد دانه	عملکرد بیولوژیک
Replication	تکرار	2					
Fertilizer (A)	کود	4	104.43**	98.001**	277.36**	132.32**	
Error A	خطای A	8	3.1ns	2.24ns	2.31ns	13.67ns	
Rhizobium (B)	بacteri	1	3.56**	38.85**	140.47**	57.03**	
AxB	کود × bacteri	4	4.3	4.93*	3.48*	4.06*	
Error B	خطای B	10	1.12ns	0.76ns	1.05ns	12.48ns	
CV%			3.739	3.121	3.625	4.026	

A and B are the levels of fertilizer and bacteria , respectively.

B ، A به ترتیب سطوح کود و باکتری می باشد.

ns: Non-significant.

ns: معنی دار نیست.

*, ** Significant at the 5 and 1% levels of probability, respectively.

* و ** به ترتیب معنی دارد در سطح ۵ و ۱ درصد احتمال.

جدول ۲- میانگین صفات مختلف و اثرات متقابل کودی و باکتری به روش آزمون دانکن در سطح ۵%

Table 2. Mean comparison of different characteristics in different interaction effects of fertilizer and

bacteria with Duncan test at the 5% level

تیمارها	عملکرد بذر	عملکرد غلاف	وزن صد دانه	عملکرد بیولوژیک
Treatments	Seed yield (kg/ha)	Pod yield (kg/ha)	100-seed weight(g)	Biological yield (kg/ha)
A ₁ B ₁	1117.66 ^c	2235.83 ^e	9.43 ^b	3020.33 ^e
A ₁ B ₂	1204.833 ^d	2413.83 ^d	10.1 ^e	3291.83 ^d
A ₂ B ₁	1423.666 ^{bc}	2871.83 ^e	9.86 ^f	3839.0 ^{bc}
A ₂ B ₂	1722.0 ^a	3190.0 ^a	10.48 ^d	4560.33 ^a
A ₃ B ₁	1379.66 ^c	2859.5 ^c	9.81 ^g	3790.66 ^c
A ₃ B ₂	1456.66 ^b	3066.5 ^b	10.85 ^c	4085.85 ^b
A ₄ B ₁	1519.83 ^b	3022.3 ^b	11.05 ^b	3911.16 ^b
A ₄ B ₂	1779.0 ^a	3549.16 ^a	11.51 ^a	4508.5 ^a
A ₅ B ₁	926.66 ^f	1979.0 ^f	8.465 ^j	2593.3 ^g
A ₅ B ₂	966.53 ^f	2017.3 ^f	8.98 ⁱ	2754.3 ^f

A and B are the levels of fertilizer and bacteria, respectively.

A و B به ترتیب سطوح کود و باکتری می باشد.

(Lan, 1995)

به طور کلی در مجموع از یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که زمان مصرف کود می تواند اثرات قابل توجه و معنی داری بر روی رشد و انتقال مواد فتوستراتی در گیاهان بر جا گذارد و میزان این تأثیرات عمده تاً توسط نوع گیاه و شرایط اقلیمی موجود کنترل می گردد.

با توجه به اهمیت رقابتی بین اجزای تشکیل دهنده عملکرد و این که عملکرد دانه مهم ترین جزء مؤثر بر عملکرد

کاشت، $\frac{1}{2}$ کود در مرحله گلدهی و خمیری شدن دانه) تیمار کودی $\frac{1}{2}$ کود در هنگام کاشت، $\frac{1}{2}$ کود بعد از تنک دوم) در شرایط تلقیع بذر با ریزو بیوم دیده می شود (نمودار ۲ و جدول ۲). شواهد حاکی از آن است که ظرفیت مخزن غلاف های بالاتر کمتر از غلاف های پایین تر است. این بدان علت است که رسیدن سویا یک فرایند دو مرحله ای است که در ابتدا مواد ذخیره ای مانند قندها و پروتئین ها در غلاف ها تجمع می یابند و سپس این مواد از غلاف ها به بذرها منتقل می شوند

پیشنهادات

- ۱- به منظور بالا بردن عملکرد در سویا تعیین زمان مناسب کوددهی و تلقیع بذر با باکتری تثیت کننده ازت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار استند.
- ۲- اگر هدف از کاشت سویا تولید علوفه باشد، توصیه می‌شود از تیمار کودی ۲ (۱ کود هنگام کاشت، ۱ کود بعد از تک دوم) و اگر هدف تولید بذر باشد توصیه می‌شود از تیمار کودی ۴ (۱ کود هنگام کاشت، ۱ کود در مرحله گلدهی و خمیری شدن دانه) در شرایط تلقیع بذر با ریزوویوم استفاده شود.

دراین آزمایش تشخیص داده شد و از آنجائی که شکل‌گیری این صفت در اوایل دوره رشد تعیین می‌گردد، لذا فراهم نمودن شرایط رشدی مناسب دراین دوره یکی از راه‌های افزایش عملکرد سویا می‌باشد. بنابراین یکی از اهداف اصلی در زراعت حبوبات، ایجاد شرایط مطلوب برای رشد ریزوویوم و حفظ محیطی که در آن تثیت بیولوژیکی ازت به حداقل بررسد می‌باشد (Gong, 1993) بدین ترتیب نه تنها می‌توان انرژی لازم برای رشد حبوبات را به مقدار زیادی کاهش داد، بلکه امکان استفاده از اصول بیولوژیکی در کشاورزی را فراهم کرد.

References

منابع مورد استفاده

- آنکیتز، د. ۱۳۷۳. آنالیزهای رشد گیاهان زراعی. ترجمه کریمی، م. و م. عزیزی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ادواردز س. ا. ۱۳۷۴. کشاورزی پایدار، ترجمه کوچکی ع.، م. حسینی و ا. هاشمی دزفولی انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- اردکانی، م. ر. ۱۳۷۴. بررسی اثرات سوم علفکش و قارچکش بر تثیت بیولوژیکی ازت و عملکرد دانه سویا. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- جفری نورمن، ای. ۱۳۷۵. سویا. ترجمه لطیفی ن. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- سراجوقی، م. بررسی منحنی رشد و مقایسه عملکرد پنج رقم سویا در سه تاریخ کاشت. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- شکوهی فر، ع. ر. ۱۳۷۵. اثرات برنامه‌های متفاوت آبیاری و مقادیر مختلف باکتری بر روند رشد، برخی از پارامترهای آنالیز رشد و عملکرد در منطقه دزفول. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- فاجریا، ن. ک. ۱۳۷۴. افزایش عملکرد گیاهان زراعی. ترجمه هاشمی دزفولی ا. و ع. کوچکی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- کاکس، ج. ۱۳۷۲. اکولوژی گیاهان زراعی، ترجمه کوچکی ع.، م. حسینی و ا. هاشمی دزفولی پایدار. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.

- ALLEN P.A. and B.VAN DUSEN ,1988. Global perspectives in Agroecology and sustainable agriculture pp. 56-58.
In: T.C. Edens(Ed.). Sustainable Agriculture and farming systems. Michigan State University Press.
- BERGOSON, L., 1992. The effects of nitrogen fertilizer on grain yield. Agron. J. 2:413-415.
- DARST, B.C. and D.W. DIBB, 1990. Feeding the world, can we do it? pp. 13-15. The Conservation Foundation, Washington, D.C.
- EVANS, L.T., 1980. The natural history of crop yield. Crop. Sci. 4:112-114.
- FAGERIA, N.K. and N WOOD., 1993. Influence of fertilizer application on growth. Trop. Agric. (Trinidad). 4:26-31.
- GLASS, A., 1994. Growth Analysis. pp. 14-15. In: plant physiology. Wadsworth Publishing Co. Belmont. California.
- GONG, F., 1993. Yield production of legumes. Agron. J. 36:51-53.
- HILLEBRAND, P.E., 1990. Agronomy's role in sustainable agriculture. Agron.J. 3:385-388.

- HYMOWITZ, T., 1987. The grain legumes. pp. 44-45. For Alternative Crops and Products. University of Minnesota. St. Paul.
- LAN, H.K., 1995. Soybean. pp. 206-208. Chem Rubber publ. Co. Cleveland. Ohio.
- LOMBARDO, D.R., 1991. Nitrogen fixation in legumes. J. Prod.Agric. 2:281-283.
- LOOMIS, R.S., 1983. Productivity of agricultural system. pp. 153-154. In: Proc. Inc. Workshap on Legumes. ICRISAT. Hyderabad India.
- MILLER . K., 1973. Components of grain yield in crops. Int. Biol. Prog. Vol. 7. pp. 384-385. Cambridge Univ. Press, London and New York.
- MINOR, H.C., 1986. Expanding the use of soybean. pp.53-54. In:R.G. Aturd (ed.). Opportunities for increasing crop yields. Pitman Publishing. Londen.
- VASILLAIZ. F. and G. FOHERMAN, 1993. Nitrogen fixation in soybean. (D.K Whigham, ed.). pp. 18. Univ. of Illinois, Urbana Champaign.
- WALTER, D.F., 1990. Uptake of mineral nutrients and crop growth. J.Agric. Sci. 41:25-31.
- WEAVER, R.W., D.R. MORRIS, N. BOON KERD, and J.SIJ, 1995. Population of brady rhizobium japonicum in field crop with soybean. pp. 86-95. In:P.S. Carlson (ed.). The Biology of crop productivity. Academic press, New York.
- WIERSMA. J.V, and J. H. ORF, 1992. Early maturing soybean nodulation and performance with selected brady rhizobium japonicum strains. pp. 348 - 349. In: J.J Landsberg. (ed.). Environmental effect on Soybean Physiology. Academic Press. New York.
- WOOD, N., 1992 . Growth of green plants. pp. 153-157. In:B.S. Luh. (ed.). Crop Prodution and Utilization. AVI Publishing, West port. California.